

Pr kapitola 6.

[1] Můj synu, jestliže ses zaručil za svého druha nebo se zavázal rukou dáním za cizáka [2] a zapletl se výroky svých úst, a výroky svých úst se chytil, [3] udělej, můj synu, toto: Hleď se vyprostit. Dostal ses do rukou svého druha. Jdi, vrhni se do bláta a naléhej na svého druha. [4] Nedopřej svým očím spánku, ani zdřímnout nedávej svým víčkům. [5] Jak gazela vytrhni se z rukou, jako ptáče z rukou čihařových. [6] Jdi k mravenci, lenochu, dívej se, jak žije, ať zmoudříš. [7] Ač nemá žádného vůdce, dozorce či vládce, [8] opatřuje si v létě pokrm, o žních sklízí svou potravu. [9] Jak dlouho, lenochu, budeš ležet? Kdy se probudíš ze svého spánku? [10] Trochu si pospíš, trochu zdřímneš, trochu složíš ruce v klín a poležíš si [11] a tvá chudoba přijde jak pobuda a tvá nouze jako ozbrojenec. [12] Ničemný člověk, muž propadlý ničemnostem, má plná ústa falše, [13] mrká očima, nohama cosi naznačuje, svými prsty ukazuje. [14] V srdci má proradnost, osnuje zlo v každém čase, vyvolává sváry. [15] Proto náhlá pohroma ho stihne, bude nenadále rozdrčen a nezhojí ho nikdo. [16] Těchto šest věcí Hospodin nenávidí a sedmá je mu ohavností: [17] přezíravé oči, zrádný jazyk, ruce, které prolévají nevinnou krev, [18] srdce osnující ničemné plány, nohy rychle spěchající za zlem, [19] křivý svědek, který šíří lži, a ten, kdo vyvolává mezi bratry sváry. [20] Dodržuj, můj synu, otcovy příkazy, a matčiným poučováním neopovrhuj. [21] Přivaž si je natrvalo k srdci, oviň si je kolem hrdla. [22] Povedou tě, kamkoli půjdeš, když budeš ležet, budou tě střežit, procitneš a budou s tebou rozmlouvat. [23] Vždyť příkaz je světlem a vyučování osvětluje, domluvy a kárání jsou cesty k životu: [24] Budou tě střežit před špatnou ženou, před úlisným jazykem cizinky. [25] Nedychti v srdci po její kráse, ať tě svými řasami neuchvátí! [26] Nevěstce zaplatíš bochníčkem chleba, žena jiného však loví drahou duši. [27] Může si kdo shrnout do klína oheň a nespálit si šaty? [28] Což může někdo chodit po žhavém uhlí, a nepopálit si nohy? [29] Tak dopadne ten, kdo vchází k ženě svého druha; nezůstane bez trestu, kdo se jí dotkne. [30] Nepohrdá se zlodějem, že kradl, aby se nasýtil, když měl hlad. [31] Je-li však přistižen, nahradí to sedmeronásobně, dá všečen majetek svého domu. [32] Kdo s ženou cizoloží, nemá rozum, k vlastní zkáze to činí. [33] Sklidí jen rány a hanbu a jeho potupa nebude smazána. [34] Neboť žárlivost rozpálí muže, ten bude v den pomsty nelítostný. [35] Nepřijme žádný dar na usmířenou, nepovolí, i kdybys sebevíc úplatků dával.